

El colós amb budells de plastilina

Sorpresa i incredulitat. La intendent Helga Schmidt, l'únic mèrit de la qual per cobrar 40 milions de les antigues pessetes a l'any és ser amiga del tenor espanyol Plácido Domingo, encara creu que la temporada, la iniciada amb precipitació i atreviment –que el Palau de les Arts encara no està acabat–, se salvarà. Les reparacions, segons els tècnics, trigaran com a mínim nou mesos, de manera que difícilment, malgrat els desigs de la intendent, el Palau podrà obrir enguany i potser tampoc l'any entrant.

300 milions d'euros hi ha esmerçat una única administració, la Generalitat Valenciana, que ha dilapidat recursos en una obra faraònica, inacabada, polèmica des dels seus inicis i administrada per un reguitzell d'honorables senectuts triades a cop de talonari. Vet ací el Palau, inaugurat a corre-cuita perquè les eleccions són en tombar al cantó, per a major glòria –vergonya– del partit governamental al País Valencià, el darrer somni megalòman d'un Govern acomodat en la petulància més banal. L'edifici, dissenyat per l'arquitecte Santiago Calatrava, havia de convertir-se en tot un referent europeu i mundial, la seva caixa escènica era única, una autèntica *stupor mundi* (admiració del món) de l'altura del Miquelet, amb capacitat per albergar alhora les escenografies de tres espectacles distints, que ocultaria al subsòl. Segons el comunicat que emeté el Palau de les Arts, una avaria l'afectà el migdia de divendres dia 1, quan certament l'estructura havia cedit més de dos metres. Des d'aleshores, hermetisme, silenci i prohibició a la premsa d'accés al lloc dels fets.

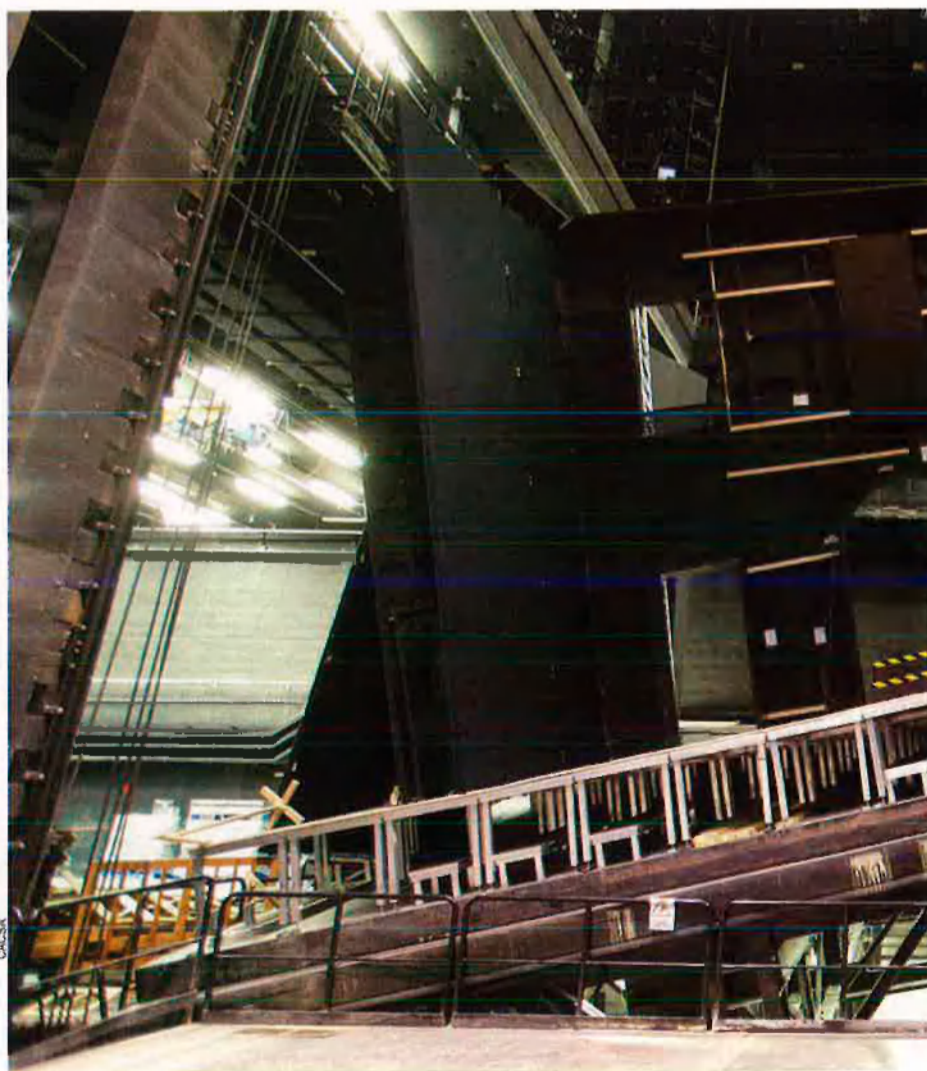
Amb bombo i platerets. Des del primer moment, el Govern de la Generalitat presidit per Francesc Camps apostà per un projecte per tractar d'emular-se amb Barcelona i Madrid. Tanmateix, la Generalitat és l'únic membre del Patronat que gestiona el costós escenari de l'antic llit del Túria. La societat civil no s'hi implica i els esforços per atraure empreses només ha quedat en el desig dels polítics. Malgrat picar

Qui s'ho havia d'imaginar? Tot just dos mesos després de ser inaugurat precipitadament, a major pompa del PP, el faraònic edifici concebut com a Teatre de l'Òpera ha deixat més d'un amb les vergonyes a l'aire: l'escenari s'ha literalment enfonsat. De sobte, milions d'euros llançats al poal de les escombraries.

a les portes de Bancaixa, Mefinsa, Grup Roig, Mercedes Benz, etc., cap ni una no s'hi ha compromès. Això vol dir que l'erari públic, a més de les despeses de construcció del faraònic escenari, encara inacabat, ha de fer front a la temporada iniciada el passat mes d'octubre amb un pressupost al voltant dels

55 milions d'euros, d'on l'estat només aportarà l'almoïna d'1,5 milions, i gràcies!

A corre-cuita s'inicià la temporada, tot i que s'han celebrat ja fins a tres inauguracions: la primera, el 7 d'octubre del 2005; amb presència de la cònjuge borbònica Sofia que ha donat nom al

teatre, entre d'altres, com també personatges de la talla –així fou ressenyat per la premsa local– de Mario Vargas Llosa, Núria Espert, el tennista Juan Carlos Ferrero, Mercedes Sampietro, el torero Enrique Ponce, Santiago Grisolia, Luis del Olmo, etc. Lorin Maazel –milió d'euros a l'any– i el televisiu Enrique García Asensio dirigiren la *Novena de Beethoven* interpretada per una orquestra per a l'ocasió composta de 101 músics valencians. Després, la paradeta fou tancada, tot un any, per tornar a obrir l'octubre d'enguany. Primer, *Fidelio*, de Beethoven; després ha vingut *La Bohème*, de Puccini, després... En teoria, el *Don Giovanni*, de Mozart, però ja veurem com s'ho apanyen, perquè de moment no hi ha escenari. Fins i tot pretenien atrevir-se amb Wagner.

Un planter de velles glòries. Qui és Helga Schmidt? A més de portar una vida esplendorosa en luxoses *suites* d'hotel, pagades per la Generalitat, i cobrar al voltant de 40 milions de les

antigues pessetes per temporada, aquesta senyora és la intendent del teatre. De nacionalitat austríaca, arribà a València el 1998 per mà del tenor madrileny Plácido Domingo, de qui no és un secret les simpaties que professa al PP. L'austríaca havia dirigit el Covent Garden londinenc i l'Honorable Camps pensà en ella de seguida per dirigir el coliseu valencià. Des d'aleshores, entre viatge i viatge, Helga Schmidt s'ha convertit en una despesa sumptuària més de la Generalitat meridional, perquè, de teatre, fins fa dos dies no n'hi havia. La seva figura, però, està lligada a la del seu íntim amic Plácido Domingo, que ha pogut incloure als pressupostos autonòmics valencians el seu invent "Operàlia", una mina de nous talents de la lírica en teoria, i una manera més de pergar una bona clauada a l'erari públic valencià en la pràctica. Així, qualsevol! Des d'aleshores el tenor espanyol s'ha convertit en una de les imatges més significatives que tracta de vendre el nou teatre. El senyor està ple d'idees, ara és "Operàlia", demà

una antologia de la sarsuela, demà pas-sat l'homenatge al mestre Serrano, etc.

Però el Palau de les Arts "Reina Sofia" no únicament queda en l'emblemàtic edifici de Calatrava i la programació corresponent: calia una orquestra i també uns directors. Així, l'executiu de Camps, amb esperit *Champions league*, fitxà el nord-americà d'origen francès Lorin Maazel i l'indi Zubin Mehta, dues primeres figures de la batuta mundials. Mehta, director de la Simfònica d'Israel, es comprometé a passar tres mesos a l'any a València. Home seriós, almenys assaja. El cas de Maazel, en canvi, és d'aquells per tirar el barret al foc. Absent de València, amb un parell d'assaigs soluciona la papereta i justifica el munt de diners que arreplega de les arqués públiques valencianes. Tant és així que el malestar –i portem només dos mesos des de la darrera inauguració– de músics i cor ha anat en augment. Cal saber, per exemple, que col·locà la seva assistenta a la Filharmònica de Nova York, la xinesa Xian Zhang, per dirigir *La Bohème*, i el resultat fou decepcionant, tant de soroll per a no-res! Ah! I la guanyadora de l'"Operàlia" de Don Plácido, la letona Maija Kovalevska fent de Mimí, s'hagué de deixar les cordes vocals penjades a les bambolines, perquè la sala no té acústica –increïble però cert–.

La pròxima 'Don Giovanni'. D'expectació, sí que n'havia pel *Don Giovanni* que havia de dirigir Lorin Maazel, si era capaç en tres assaigs de muntar la cèlebre obra de Mozart. Però l'enfonsament de l'escenari frustrà la funció, malgrat que diuen que el substituiran per una plataforma fixa per poder salvar la temporada. De moment, entre altres irregularitats sortides de l'accident, la manca de preparació dels tècnics encarregats i, vaua tu!, el Palau de les Arts "Reina Sofia" no tenia l'obligada llicència d'obertura ni tampoc disposava de cap mesura de seguretat. Així les coses, notícia de darrera hora, Helga Schmidt i el vicepresident del Consell Víctor Campos afirmen que *Don Giovanni*, programada l'estrena per al dissabte 16 de desembre, s'estrenarà.

David Garrido

